

Az Ailanthus-szövőt (*Attacus cynthia*), Európa több országában igyekeztek a közönséges selyem-szövő helyében meghonosítani. Hernyója az Ailanthusfán és Ricinuson él, de fűzfalevéllel is táplálkozik. Franciaország több részén, sőt Déli-Németországban is teljesen meghonosodott. Hazánkban többen foglalkoztak tenyésztésével, kivált sokat kísérletezett Bustyaházán PISO Kornél, de meghonosítása nem sikerült se neki, se másnak. Nem ártana, ha Déli-Magyarországban tennének ez irányban kísérleteket: ott valószínű hogy meglehetően honosítani.

Smeriníhus tremulae. A R. L. VII. k. 196. lapján azt állítottam, hogy eme fajt Bécs környékén talált hernyókból tenyésztettem. A hernyó, igaz, elűtött a *Sm. populi*-étől, a lepke pedig igen hasonlított a *Sm. tremulae*-nek általam ismert ábráihoz; mindazonáltal most, miután alkalmam volt, ennek eredeti példányát látni, ki kell jelentenem, hogy amaz állításom tévedésen alapult és tenyésztett példányaim nem voltak mások, csak a *Sm. populi* apróbb és halványszínű példányai.

Weissmantel Vilmos

Irodalom.

Beruhauer, Dr. Max., Zehnte Folge neuer Staphyliniden aus Europa. (Verh. zool.-bot. Ges. Wien. LI. 1901. p. 651—655).

Egyebek között egy új magyarországi Staphylinidát is ír le *Trogophloeus Ganglbaueri* név alatt, melyet az 1900. és 1901. évi hűsvét alkalmával a Fertő tó mellett gyűjtött. Csiki Ernő.

*

Luze, Gottfr., Bolitobiini. Revision der paläarktischen Arten der Staphyliniden-Gattungen Bryocharis Boisd. et Lac., Bolitobius Mannh., Bryoporus Kraatz und Mycetoporus Mannh. (Verh. zool.-bot. Ges. Wien. LI. 1901. p. 662—746. Mit 1 Abbildung im Texte).

Szerző, ki a már előbb megjelent két dolgozatával, melyek a paläarktikus *Tachinus* és *Tachyporus* fajokat tárgyalják, nagy érdemeket szerzett a Staphylinidák ismeretének előrevitelével, mostan a *Bolitobiini* tribust tette tanulmányozása tárgyává. Ezeknek rövid jellemzése után az ide tartozó négy nem (*Mycetoporus*, *Bryoporus*, *Bolitobius*, *Bryocharis*) meghatározására szolgáló kulcsot ad, majd sorban az egyes nemeket és az azokba tartozó fajokat részletesen leírja. A fajok meghatározására szolgáló táblázatok nem csak a főbb jellegeket feltüntető ellentetekből vannak összeállítva, hanem mindenütt a kissé eltérő példányok is tekintetbe vétetnek. Hazánkból hat új fajt találunk leírva, ezek mind a *Mycetoporus*

nemből valók és a következők: *gracilis* (Mehádia), *flavicornis* (Rodnai havasok, Bucsecs), *ambiguus* (Magyarország, Horvátország: Kapela, Velebit), *nobilis* (Fiume), *corpulentus* (Magyar- és Horvátország, Rodnai havasok) és *Wingelmulleri* (Negoi). Azonkívül hazai termőhelyeket a faunánkból már ismeretes következő fajoknál közöl: *Mycetoporus oreophilus* Bernh., *M. brunneus* Marsh., *M. punctipennis* Scriba, *M. Brucki* Paud., *M. laevicollis* Épp. (Pozsony, Magas Tátra, Brassó, Mehádia), *Bryoporus multipunctus* Hampe. Csiki Ernő.

Kertész, Dr. K., Neue und bekannte Dipteren in der Sammlung des Ung. National-Museums: Termr. Füz. XXIV. 1901. p. 403—432

28 fajnak leírása, köztük új magyar: *Dischistus croaticus*, melyet szerző Noviban fedezett fel. Legtöbbje azonban Új-Guineából való, Biró Lajos gyűjtéséből, a kinek tiszteletére két új faj van elnevezve, ugyanis: *Cylindria Birói* és *Diaphorus Birói*. A. L.

Horváth, Dr. G., Hémiptères du voyage de M. Martinez Escalera dans l'Asie-Mineure: Termr. Füz. XXIV. 1901. p. 486—490.

152 fajnak felsorolása és jellemzése, illetve számos új fajnak leírása. A. L.

Csiki, E., Coleoptera nova ex Hungaria: Termr. Füz. XXIV. 1901. p. 486—490.

Négy új fajnak leírása, úgymint: *Trechus* (*Anophthalmus*) *Mallászii*, melyet Ormay Sándor a Detonátán egy példányban fedezett fel; *Bathyscia Horváthi*, melyet egy Novi melletti-barlangban Dr. Horváth Géza fedezett fel; *Isomira hungarica* Bács megyéből és *Oliorrhynchus Fussianus*, melyet a fogarasi havasokon néhai Fusz Károly két példányban fedezett fel. A. L.

Brauns, Dr. H., Über *Parnopes Fischeri* Spin.: Termr. Füz. XXIV. 1901. p. 491—494.

Beható leírása ezen fajnak, mely csak a Kapföldön fordul elő.

A. L.

Kertész, Dr. K., Neoglyphoptera interrupta: Termr. Füz. XXIV. 1901. p. 495—496.

Leírása egy új perui légyfajnak, melynek típusa a Nemzeti Múzeum tulajdona. A. L.